

Леля ми се трогна отъ искренната му изповѣдь.

— Ела тука въ стаята, да разбера работата, — каза тя.

Момчето дойде, като цѣло треперѣше, и застана прѣдъ леля ми.

— Колко си години?

— Десетъ.

— Кои сж родителитѣ ти?

— Татко ми умрѣ. А майка ми е работника . . .
и азъ и помагамъ по-малко, продавамъ игли и конци . . .
Ако искате ще заплатя всичко.

— Е, какъ ще заплатишъ? — запита го леля, като погледна вѣхтитѣ му дрешки, — Азъ ще разкажа дома всичко на майка си. Ще ѝ разкажа, че съмъ обѣщалъ да заплатя. Тя, знаей това, ще се съгласи.. И щомъ искарамъ макаръ нѣколко стотинки, азъ ще ги отдѣлямъ, а послѣ ще ги донеса вамъ.

Леля за да го изпита се съгласи и каза:

— Ето видишъ, счупеното стъкло струва 50 стотинки, вазата — тя е подарѣкъ, а не е купувана, но струва 25 лева, а ти ще платишъ за нея 5 лева . . . Азъ неща да смѣтамъ счупенитѣ цвѣтя..И така 5 лева и 50 стотинки.

Момчето поблагодари и излѣзе.

Леля ми чака нѣколко дѣня своя малѣкъ длѣжникъ и взе да се съмнява дали ще дойде. Въ слѣдната недѣля той дойде, твърдѣ радостенъ: донесе 50 стотинки. Леля го срѣщна любезно, даде му чай и го остави да обѣдва.

Това се повтори нѣколко пѣти.

Когато той донесе и послѣдния остатѣкъ отъ дълга, леля бѣ твърдѣ радостна. Тя го нахрани и когато той искаше да си отиде тя го спрѣ.

— Ти си отлично момченце, — каза тя, — азъ искахъ да те изпитамъ и сега виждамъ, какъ ти честно изпълни думата си. Сега азъ ще те зарадвамъ. Ето вземи тази връзка, тамъ има за тебе новички дрешки обуца и шапка. Въ джоба на джилетката ще нѣйдешъ 5 лв. и 50 стотинки, който ти донесе. Сега ги занеси на майка си. И всѣкога бжди така честенъ, . . . И при мене идвай по често, а отъ немирнитѣ момчета бѣгай винаги по далечъ.

Прѣвела З. С.